

S.V.T.B. Curius

CONSUL

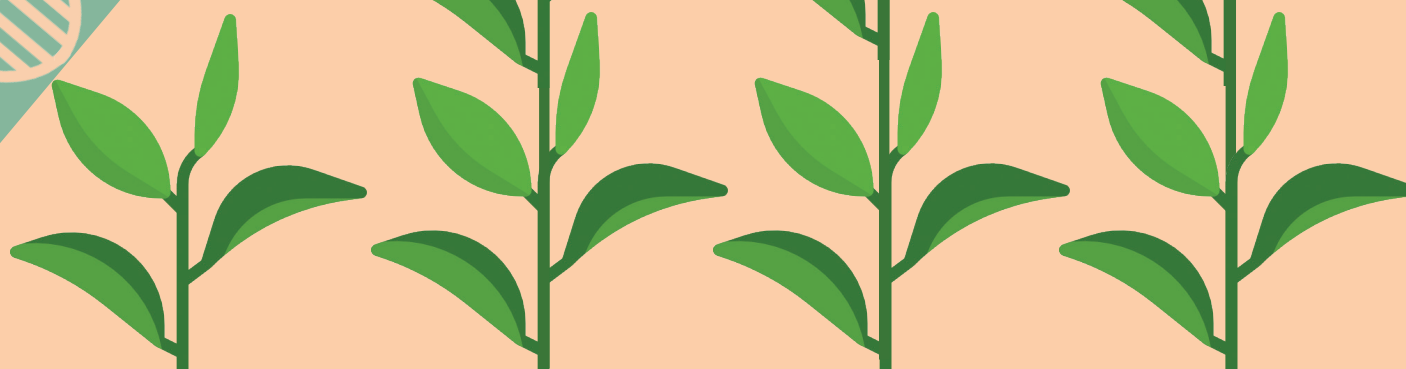
JAARGANG 24

1^e EDITIE

JANUARI 2019

INNOVATIE EN NUT

NURTURE

10 KWESTIE IN HET NIEUWS
GELE HESJES

19 DREAMTEAM
MARCH

29 BEDRIJFSVERDIEPING
AT OSBORNE

AUTHORITARIAN REGIMES

28

VOORWOORD

Lieve lezer,

De eerste Consul van 2019 is een feit! U heeft zich weer een hele periode moeten vervelen, maar gelukkig bent u voor de komende tijd weer even van leesvoer voorzien.

Hopelijk heeft u kunnen genieten van de kerstvakantie. Het is altijd leuk om te zien hoe iedereen deze op zijn eigen manier invult; de één vindt het heerlijk om de volle twee weken op de lange latten te gaan staan en even niks met het leven in Nederland te maken te hebben, terwijl de ander er juist een jaar lang naar uitkijkt om even thuis met familie rond de kerstboom te zitten. Hoe komt het nou dat verschillende mensen zulke verschillende interesses en voorkeuren hebben en dingen zo anders beleven? Komt dit doordat je op een bepaalde manier wordt opgevoed door je ouders, of word je geboren als ski-liefhebber of kerstbomenhater? Dit is een specificering van een meer algemene tegenstelling die op allerlei gebieden in het dagelijks leven van toepassing is: 'nature versus nurture', oftewel: 'natuur versus opvoeding'. Doen we wat we doen en zijn we wie we zijn omdat dit in onze genen zit, of omdat ons dit aangeleerd wordt? Een eenduidig antwoord is hierop niet te geven, en het voorwoord is ook niet de aangewezen plek om dit vraagstuk verder in uit te pluizen, maar als u zich wilt verdiepen in deze interessante tegenstelling, zou ik u aanraden om ook de volgende bladzijden eens te bekijken.

Ook deze editie heb ik weer het genoeg twee nieuwe commissieleden aan u voor te stellen. Livia Nuijts en Tessa van der Hulst zullen vanaf deze periode aantreden als redacteurs! Dit betekent dat de kersverse redacteur Vincent Engelhard, die zich vorige periode bij de Consul heeft aangesloten, samen met Jelle Burger het design zal gaan verzorgen.

Namens de Consul Commissie wens ik u veel leesplezier,

Bas Hoekstra

Studievereniging Curius
Jaffalaan 5
2628 BX, Delft

De inhoud van deze publicatie weerspiegelt niet noodzakelijk
de mening van de Consul commissie of Curius.

Oplage: 1700

Foto's
S.V.T.B. Curius

Gedrukt door
MediaCenter, Rotterdam

De Consul is een officieel orgaan van Curius, Studievereniging
aan de faculteit Techniek, Bestuur en Management

CONTENT

Career

- 19** MARCH
- 23** Management Event
- 26** Afstudeerder aan het woord
- 28** Skills
- 29** AT Osborne

Education & Faculty

- 4** Van het 26e
- 5** Education
- 22** FSC

Nature versus Nurture

- 6** Aangeboren of aangeleerd
- 10** Gele Hesjes
- 12** Tracks in the media
- 20** Authoritarian regimes
- 24** Opinie

More to read

- 14** Student abroad Master
- 16** High profile interview
- 18** Minor in het buitenland bachelor

COMMITTEE

Eindredacteur:
Bas Hoekstra

Hoofdredacteur:
Claire Wagener

Redactie:
Tessa van der Hulst
Livia Nuijts

Design:
Jelle Burger
Vincent Engelhard

Qualitate Qua:
Sebastian Beekes

26th Board

Beste Curioten,

Ik denk dat ik voor iedereen kan spreken als ik zeg dat de tijd vliegt. De eerste twee periodes van 26 op het hok zitten er alweer op. Inmiddels betekent dit dat het hok voelt als een tweede thuis, als woonkamer om precies te zijn. Ik word dan ook niet meer gek aangekeken wanneer ik met een tandenborstel in mijn mond achter mijn computer zit, omdat ik had bedacht dat ik dat ene mailtje nog even moest beantwoorden, voordat ik het zou vergeten. Nu onze eerste twee periodes vol hoogtepunten erop zitten, kan het niets anders betekenen dan dat periode drie voor de deur staat. Een periode waarin we bijna vaker buiten Nederland te vinden zijn dan binnen en waarin onze agenda's nog drukker zijn dan de IKEA op tweede paasdag. Ondanks de drukte die aanstaande is kijken we enorm uit naar de nieuwe periode!

Deze Consul staat in het teken van nature vs. nurture, een interessant onderwerp, zeker als je het relateert aan studeren. Wanneer je volledig achter het principe nature zou staan, zou dit betekenen dat het door je genen komt of je je studie haalt of niet. Echter, het is discutabel of het vaststaat in je genen of je de sterkste communicatieve vaardigheden hebt en of je eeuwig zult delegeren. Dit zijn vaardigheden die je juist kunt ontwikkelen, wat dus meer de nurture kant van het debat ondersteunt.

Afgelopen januari organiseerde de Ouderdagcommissie de ouderdag voor eerstejaarsstudenten en dit was ook dit jaar weer een groot succes! Gastsprekers Olivier Rikken en Yvo Saanen, oud TB-studenten, onderschreven daarin het belang van Technisch Bestuurskundigen in een toenemende complexe en dynamische wereld. Zij drukten de ouders van de eerstejaars op het hart dat de keuze voor Technische Bestuurskunde een goede is geweest: het tekort aan afgestudeerden met zowel technische kennis als de vaardigheden om economische, sociale en politieke ontwikkelingen mee te nemen in processen en besluitvorming wordt de komende jaren alleen maar groter. Houd dit in je achterhoofd als je vanaf deze periode gaat beginnen aan je BEP of Thesis.

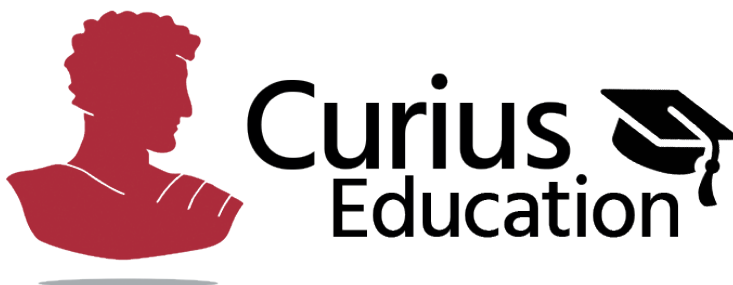
Grote kans dat wanneer deze Consul bij je op de mat is gevallen, je op wintersport was met je ouders, club, huis of andere vriendengroep. We hopen alle zes dat je een fantastische week achter de rug hebt! Je kunt de derde periode gelukkig relaxed beginnen met een verse bak koffie van het hok en een nieuwe Consul vol interessante artikelen!

Heb je vragen, opmerkingen of de illusie dat je de beste Mario Kart-speler van de faculteit bent, kom dan gerust even langs!

Namens het 26ste
Sebastiaan Beekes

Commissioners of Education of the 26th board

During the second period of this year, Curius achieved a lot in the education area! We would like to update you with the things we have been working on for the last couple of weeks. For example, regarding our policy about the Honours Programme Bachelor, we facilitated the faculty to launch a new website page about student experience concerning their Honours Programme. This way, new students will be able to get a clearer view on the way their programme could be filled in.

Another thing that we have been working on this period, is the 'Course Evaluation Panels', for both the master and bachelor. For the bachelor, the evaluation of Linear Algebra was very positive. The students are very enthusiastic about the teacher and his way of teaching. That's good to hear! For the course 'Systeemmodellering 1' we got some well substantiated feedback. The module manager of this course has confirmed to try and change the following things for next year:

- The website with all the information about the course will be grouped by 'estafettestep'. In this way, it will be easier for students to find information regarding the step they are currently working on.
- The 'warmloopestafette' will be done in small groups that will practise the same exercise. In this way, we hope that more students will finish the 'warmloopestafette' and feel better prepared for the real deal.

Concerning the course 'Bestuur en Recht 2' we are currently looking for ways to make the classes more relevant for students to visit. We now see that the classrooms are almost empty. Do you have any good suggestions how to improve this? Send your idea to bachelor@curius.nl and help us to keep improving the quality of courses like this one!

The Course Evaluation Panel (CRG) of the master programmes are also evaluated. The course I&C Service Design will have more examples in the lectures on topics where this is applicable, as was suggested. In other courses it became clear that the feedback of last year was implemented and is considered as an improvement. In the Module Manager Meeting it was explicitly appreciated that the CRG is held every quarter.

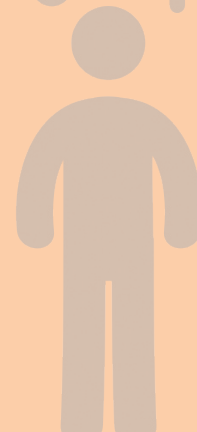
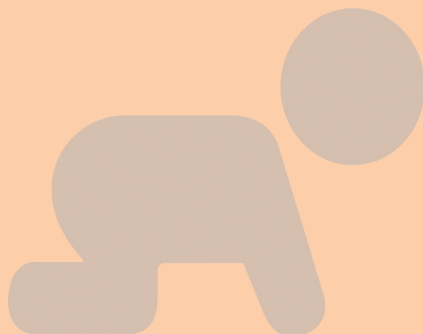
The master thesis will have a more structured planning. This structure is implemented because of several reasons. One of them is to align the assessments better. In this way the theses can be better compared and assessed. The new regulation has started the 1st of September 2018 and will be applicable for everyone who started their thesis on this date or later. The most important conclusion of the regulation is that the maximum duration of the thesis can be 25 weeks. Exceptions can be made if you know beforehand the project will take longer than this, or if the Green Light isn't received at the Green Light Meeting. The details of the regulation are explained in the Teaching and Examination Regulation www.tudelft.nl/studenten/faculteiten/tbm-studentenportal/onderwijs/regels-en-richtlijnen.

AANGELEERD

Tekst: Claire Wagener

Het onderwerp van deze Consul: nature vs. nurture. Maar wat is dit precies? En hoe zien we dit in de praktijk? In dit artikel gaan we kijken naar overeenkomsten en verschillen tussen mensen met een genetische band. Dit onderwerp is inmiddels een lange rode draad in de geschiedenis. Al lange tijd wordt hier over gespeculeerd en geschreven en wordt er onderzoek naar gedaan. Dit staat bekend als het nature-nurture debat.

AANGEBOREN

Dit debat is een van de oudste in de psychologie. Filosofen als Descartes en Plato zeggen dat eigenschappen zijn aangeboren en niet afhangen van de omgeving waarin je je begeeft. Daar tegenover geloven filosofen als John Locke dat jouw doen en laten gevormd worden door de omgeving en je ervaringen. Je zou zogenaamd geboren worden met een 'blank slate'. Vroeger geloofden de mensen vooral dat eigenschappen aangeboren waren en dat je daar weinig tegen kon doen. Tegenwoordig denkt men anders.

Met 'nature' wordt de invloed van het genetisch materiaal, dat is vastgelegd in het DNA, bedoeld. Deze code kan maar een klein verschil hebben tussen kinderen van dezelfde ouders. Toch kunnen de kinderen enorm verschillend zijn. Met 'nurture' wordt de invloed van persoonlijke omstandigheden en ervaringen op de gezondheid van een individu bedoeld. Vele mensen vinden dat kinderen op hun ouders lijken. Je kan je vast wel zo'n gesprek herinneren dat er weer een tante naar je toe komt, in je wangen knijpt en zegt: "Jij hebt precies de neus van je vader". Maar is dit eigenlijk wel terecht?

Mensen zien vaak gelijkenissen omdat ze daar onbewust, maar expliciet naar zoeken. Dan vindt men al gauw dingen die een beetje op elkaar lijken en dan wordt er meteen vanuit gegaan dat 'hij echt een zoon is van zijn vader'. Het grappige is dat er uit een onderzoek in Amerika iets anders

is gebleken. Er werden verschillende mensen bij elkaar geplaatst die onderling verbonden waren met elkaar. Er werd vreemden gevraagd om twee personen te matchen. Het resultaat was dat de mensen die onderling genetisch verbonden waren, niet altijd bij elkaar werden geplaatst door de vreemden. Dit komt omdat die mensen niet wisten naar welke gelijkenissen ze zouden moeten/kunnen kijken en zij dus vooral de verschillen zien. Het is namelijk een enorm verschil als je naar de gelijkenissen tussen mensen gaat kijken of naar de verschillen. Als je men namelijk vraagt om verschillen tussen ouder en kind te vinden, gaat dat misschien wel veel gemakkelijker dan overeenkomsten. Natuurlijk zijn er een paar uitzonderingen en lijken sommige zonen enorm op hun vader op die leeftijd, of dochters natuurlijk op hun moeder van die leeftijd. Hiervan zijn ook genoeg voorbeelden te vinden.

Eeneiige tweelingen hebben bijna geen verschil in DNA, daarom lijken zij ook meestal enorm op elkaar. Maar zodra zij in een andere omgeving opgroeien, andere vrienden hebben, en door andere ouders worden opgevoed, lijken ze qua doen en laten eigenlijk helemaal niet meer op elkaar. Dit komt omdat de omgeving ook invloed heeft op de werking van sommige genen. Dit werd in de 19e eeuw ontdekt door een Franse evolutiebioloog Jean-Baptiste de Lamarck. Een bepaalde omgeving kan er namelijk voor zorgen dat sommige genen tot expressie kunnen komen,

Omdat de omgeving sommige erfelijke eigenschappen tot uiting kan brengen wordt er ook wel gezegd; nurture bepaalt nature.

Er wordt ook wel eens gezegd; opvoeden is voorleven.

Voor de één wordt intelligentie gemeten in enorm succes, terwijl de ander dat ziet als het hebben van veel kennis, zonder daar misschien om bekend te staan.

terwijl een andere omgeving ervoor kan zorgen dat deze juist niet tot expressie komen. Dit kwam uit een onderzoek aan de Vrije Universiteit in samenwerking met het LUMC. Een bekend voorbeeld hiervan is de kans op het ontstaan van schizofrenie (een psychische aandoening die gepaard gaat met hallucinaties, wanen en denkstoornissen). Een deel wordt veroorzaakt door genetische aanleg, maar een belangrijk ander deel door de omgeving. Het is ook bekend dat mensen die in of kort na de hongerwinter zijn geboren meer kans hebben op schizofrenie. Dit is duidelijk een voorbeeld van nurture, omdat de mensen die rond die tijd geboren zijn niet allemaal dezelfde erfelijke eigenschappen hebben. Omdat de omgeving sommige erfelijke eigenschappen tot uiting kan brengen wordt er ook wel gezegd; nurture bepaalt nature. Dit moet je natuurlijk met een korreltje zout nemen, want dit is lang niet altijd het geval.

Er zijn enorm veel onderzoeken bij eeneiige tweelingen. Ze worden bijvoorbeeld bij de geboorte uit elkaar gehaald en zien elkaar dan na 40 jaar weer terug. In 2014 is er een nieuw record gevestigd; twee zussen waren 77 jaar van elkaar gescheiden geweest. Een opvallend onderzoek is gedaan bij twee broers die na 39 jaar bij elkaar gebracht zijn. Er werd verwacht dat er enorm veel verschillen zouden zijn, los van het uiterlijk. Toch bleek dat ze enorm veel overeenkomsten hadden. Zo leden ze aan dezelfde vorm van migraine, beten allebei op hun nagels, rookten dezelfde soort sigaretten, reden in dezelfde auto en gingen al jaren naar dezelfde plek op vakantie. Hieruit blijkt maar weer hoe sterk de genetische band (onbewust) is.

De genetische overeenkomsten tussen ouders en kinderen zijn minder dan tussen eeneiige tweelingen. Dit houdt dus in dat het DNA van ouders en kinderen minder overeenkomsten bevat dan het DNA van een eeneiige tweeling. Er wordt ook wel eens gezegd; opvoeden is voorleven. Hiermee wordt bedoeld dat je als ouders een voorbeeld bent voor je kinderen. Zij slaan onbewust dingen op die zij zien bij hun ouders en zullen dat later ook gaan doen, ondanks dat ze dat soms niet willen. Mensen staan hier niet vaak bij stil, maar dit gebeurt de hele tijd.

Er worden ook vaak onderzoeken gedaan waar wordt gekeken naar geadopteerde kinderen. Hiervan zijn vaak de familieleden met de genen van het kind niet bekend, en worden zij opgevoed door mensen die geen enkele genetische overeenkomsten met het kind hebben. Los van het feit dat ouder en kind er dan anders uitzien, hebben zij enorm veel overeenkomsten in gedrag. Wat ook bekend is, is dat als een geadopteerd kind opgroeit in een gezin waar hij/zij enorm gestimuleerd wordt om zo hoog mogelijk te scoren op school en het meeste uit zichzelf moet proberen te halen deze kinderen veel vaker naar universiteiten gaan. Terwijl de kinderen die opgroeien in een gezin waar alles zijn gangetje gaat en waar alles goed genoeg is, er veel vaker voor kiezen om niet naar de universiteit te gaan. Niet omdat ze dit niet kunnen, maar omdat de ouders er

bijvoorbeeld niet hard genoeg op gedrukt hebben. Dit geldt natuurlijk niet alleen voor geadopteerde kinderen, maar voor alle kinderen.

Het is alleen op dit moment extra interessant, omdat geadopteerde kinderen (meestal) geen genetische band hebben met hun ouders. Een grappig voorbeeld hierbij is ook dat het gewicht van geadopteerde kinderen meer overeenkomt met het gewicht van de biologische ouders en niet met die van de adoptieouders of andere mensen in de omgeving. Dit betekent dus dat lichaamsgewicht voornamelijk bepaald wordt door erfelijke factoren. Natuurlijk heb je er zelf de meeste invloed op. Als je elke dag ongezond eet, maar je ouders beide slank zijn, betekent dit uiteraard niet dat jij ook slank blijft.

Een ander veelbesproken onderwerp is intelligentie. Is dat aangeboren of beïnvloedbaar? Er zijn verschillende soorten genen die hiermee te maken hebben. Ten eerste wordt iedereen geboren met genen die ervoor zorgen dat je bijvoorbeeld sneller dingen opneemt. Deze zijn vaak aangeboren en moeilijk te veranderen. Maar dan zijn er nog de genen die worden geprikkeld door de omgeving. Deze blijken veel meer van invloed te zijn op het denkniveau van iemand. Hier zou je dus kunnen stellen dat nurture meer invloed heeft dan nature. Er zijn natuurlijk verschillende manieren van intelligentie. Voor de één wordt dat gemeten in enorm succes, terwijl de ander intelligentie ziet als het hebben van veel kennis, zonder daar misschien om bekend te staan.

Dan heb je nog een ander principe; jouw nature wordt geëxploiteerd door je nurture. Het moment dat je ergens een beetje goed in bent staan ouders te popelen om je te complimenteren met dat talent. Zodra dat gebeurd is, gaat er een soort seintje naar je hersenen dat zegt: 'ga hier mee door, want je bent er goed in'. Als dat gebeurt zullen de meeste mensen zich focussen op het ontwikkelen van dat ene talent. Hierdoor kan het misschien lijken alsof je aangeboren bent met bijvoorbeeld een enorm tennistalent, terwijl dat eigenlijk wel meevalt. Je stopt er gewoon enorm veel moeite en tijd in waardoor je er beter in wordt. Met bijna alles geldt: als je ergens veel moeite voor doet, word je er vanzelf beter in.

Gedurende de tijd zijn wetenschappers anders naar het onderwerp gaan kijken. Zij hebben hun meningen bijgesteld en vonden hier ook wetenschappelijke verklaringen voor. Inmiddels wordt er ook wel eens gezegd: 'nature is nurture'. Dit houdt in dat beiden zoveel invloed hebben op elkaar dat het soms niet eens meer duidelijk is of een eigenschap nature of nurture is. Vandaag de dag is er nog steeds een debat over welke van de twee meer invloed heeft op de mens. Mede door conclusies uit de hierboven beschreven onderzoeken is gebleken dat de meningen enorm verschillen. Het debat is voorlopig nog niet afgelopen, en het ziet ernaar uit dat er nog vele nieuwe bevindingen zullen komen.

Zit het in de Franse aard?

Tekst: Vincent Engelhard

Kwestie in het nieuws

Wie twee maanden geleden begon met het handelen in gele hesjes zou inmiddels een aardig zakcentje hebben verdiend. Hoe komt dat? Aan iedereen die niet onder een steen heeft geleefd hoeft dit niet uitgelegd te worden, maar laat ik voor de weinig overgeblevenen toch even een korte samenvatting geven.

'Les gilets jaunes', oftewel: de 'gele hesjes'. Een online protestbeweging in Frankrijk die startte rond mei 2018 en eindigde in demonstraties van begin november tot nu. Snelwegen en toegangswegen werden geblokkeerd uit protest tegen de hoge brandstofprijzen en later voegden zich hier demonstranten bij tegen hoge belastingen, de tweedeling in de maatschappij en het beleid van de Franse president Emmanuel Macron. Het volk voelt zich niet gehoord en kan hier niks tegen doen, dus volgt er grote onvrede. In Frankrijk is het verplicht om een geel hesje in de auto te hebben, en zo werd dit het symbool van de protesten.

Dit artikel gaat niet zozeer over de gele hesjes zelf, maar over de vraag waar de protesten vandaan komen en hoe deze verklaard kunnen worden. In dit artikel neem ik de gele hesjes als voorbeeld. Zit het in de Franse aard om te protesteren, of is het volk daadwerkelijk steeds weer opnieuw tegen het beleid dat op dat moment gevoerd wordt?

Om deze vraag te beantwoorden bouwen we voort op de bestaande nature vs nurture theorie. Dit is een theorie over de oorsprong van de eigenschappen van een individu. De ene kant, nature, stelt dat eigenschappen bepaald zijn door aanleg, bijvoorbeeld door evolutie. Nurture stelt dat eigenschappen gevormd worden door opvoeding, en dat je omgeving invloed heeft op je doen en laten. Als de gele hesjes verklaard kunnen worden vanuit de aard van de Fransen, betekent dat dan dat de Fransen vaker in protest komen? Het zou dan in principe niet uit moeten maken welke president er aan

de top staat en welk beleid deze voert, de Fransen protesteren nu eenmaal een paar keer per jaar. Wanneer de gele hesjes verklaard kunnen worden vanuit de invloed van de omgeving, bijvoorbeeld de specifieke ontevredenheid over het huidige beleid, zullen de protesten een duidelijke politieke kleur moeten aannemen. Is het beleid erg 'rechts', dan zouden de protesten erg 'links' zijn, en andersom. De demonstranten zijn dan tegen een duidelijke verandering in het beleid.

Uit cijfers van het Institut der deutschen Wirtschaft (IW) uit Keulen blijkt dat Fransen daadwerkelijk vaak de straat op gaan. Dit begon eigenlijk al sinds de bestorming van de Bastille in 1789, het begin van de Franse Revolutie. Sindsdien lijkt het idee van demonstreren, staken en rellen in de Franse ziel vast gesleten. Om maar een voorbeeld te noemen, in 2016 telde Frankrijk 801 stakingen, wat zorgde voor 123 stakingsdagen per 1000 inwoners. Vergeleken met Nederland zijn dit er in verhouding bijna vijftien keer zoveel. In Nederland is de drang om te demonstreren duidelijk minder. Is dit te verklaren doordat Nederlanders met elkaar om de tafel gaan zitten om ideeën te bespreken, en zo te 'polderen'? Staken wordt gezien als een laatste redmiddel, maar in Frankrijk wordt er van te voren al gestaakt om standpunten kracht bij te zetten. En terecht, zou je zeggen, want Frankrijk is een centraal geleid land waar vakbonden weinig invloed op beleidsvorming hebben. Wij Nederlanders mogen aanschuiven, zo ongeveer waar en wanneer we ook willen, bij elk overleg. Hoe graag Fransen dit ook zouden willen, gaat dat daar een stuk moeilijker.

Misschien leren de Fransen ook wel dat demonstreren zin heeft. Bij het een na het andere protest krijgen ze na veel oproer hun zin. Neem die keer in 1991 dat Parijs bezoek kreeg van 100.000 tractoren vol met boeren die tegen de import van goedkope landbouwproducten waren. Na een hoop goetoeer, wegblokkades en zelfs vernielingen kregen

genoeg geprotesteerd en vernield wordt? Als dat zo is, hebben de Fransen zichzelf de afgelopen eeuwen dan aangeleerd dat protesteren zin heeft?

Het begint erop te lijken dat het bloed van de Fransen gewoon sneller stroomt dan die van andere Europeanen. Ergens niet mee eens? Dan ga je toch lekker de straat op? Maar ook de Fransen zijn daar wel eens klaar mee. Nadat in 2010 alweer het openbaar vervoer plat lag en de kinderen niet naar school konden, werd er geprotesteerd tegen het grote aantal protesten. Het volk veroorzaakte opstoppingen om duidelijk te maken dat ze klaar waren met de hoeveelheid opstoppingen door de jaren heen. Het moest maar eens afgelopen zijn.

Nu is de vraag of de protesten een duidelijke politieke kleur hebben en of er tegen een specifiek beleid geprotesteerd wordt. Dit lijkt namelijk ook wel mee te vallen. Elk hesje op straat zal noemen dat hij of zij staat tegen het verhogen van de brandstofprijzen, maar verder lopen de wensen uiteen van het terugdraaien van de verlaging van de maximumsnelheid tot het uitschrijven van een referendum over het presidentschap van Macron. Mocht er uiteindelijk een duidelijk eisenpakket zijn, met wie gaat Macron dan rond de tafel zitten? Er lijkt ook geen duidelijke leider te zijn van de protestbeweging.

Het ziet eruit alsof de protestbeweging van de gele hesjes verklaard kan worden vanuit de

"In 2010 werd er geprotesteerd tegen het grote aantal protesten"

de boeren hun zin en zei president Mitterand toe op de eisen van de demonstranten. Vier jaar later, in 1995, probeerden de Fransen het opnieuw door twee maanden te staken en te protesteren tegen het plan om sociale regelingen aan te passen en het openbaar vervoer te liberaliseren. En ja hoor, nadat het hele land op z'n kop stond gaf president Chirac hen gelijk. Zo gaat het door in 1997 met langzaam rijdende vrachtwagenchauffeurs op de snelweg, gewelddadige bezettingen van universiteiten in 2006, en nog veel meer. Zijn de 'gele hesjes' ook zo'n geval, waarbij ze gelijk krijgen als er maar

nature-kant. Het demonstreren zit ingebakken in de Franse cultuur. Al sinds vanouds zijn er veel protesten en stakingen omdat dat, in zo'n hiërarchisch politiek systeem, de enige manier lijkt om de stem van het 'gewone volk' te laten horen. Waar dat dan over gaat? Dat weet niemand precies, waardoor iedereen zijn eigen frustraties uit in hard schreeuwen en geweld, het liefst twee maanden lang. Frankrijk heeft geleerd dat dat de enige manier is om je mening er doorheen te drukken. De gele hesjes? Geef ze hun zin en laat ze lekker uitrazen...

TRANSPORT

UBER

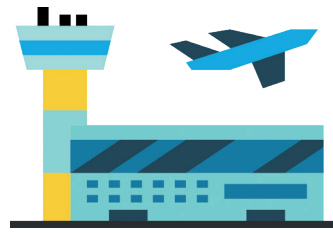
&

LOGISTICS

Uber, the online enterprise which simply connects travelers and taxi drivers, has come into our lives like it has always been there. Every month, a group of 20.000 drivers joins the Ubercircle and all over the world 75 million people use Uber like it's a natural order of things. You select your destination, Uber tracks your location and some random guy shows up in front of you within minutes. Because of lower prices and faster approachability, it's almost taking over the market share of regular taxi companies.

But recently, research showed us that, because of vivacious trading, hundreds of Uber-drivers drive under someone else's name. In this way, the illegal drivers parry Uber's control and drive around without official taxi licenses. The fraudulent drivers pay 75 to 125 euros a week to use other drivers' accounts. Obviously, all these transactions don't occur on public places like Facebook, which makes it hard for inspections to trace the wrongdoers.

Is using Uber still safe if you get into a car with someone Uber itself doesn't even know? Are all these new online hypes really acceptable in our society, even if it's almost too hard to control for governments? Measures are already taken. The US already works with face-verification, for example.

Tekst: Tessa van der Hulst

TRACKS IN

SPATIAL DESIGN & BUILDING ENVIRONMENT

Electric cars

January is the month in which the overview of last year is given. One part of this overview was: 'In 2018, 3 times as much electric cars were sold as in 2017'. Apparently our nurture of helping the environment wins it from our nature that wants a car with a loud engine sound. This is positive, because electric cars contribute to a cleaner environment. But how do electric cars effect the built environment?

The most obvious effect of electric cars are the charging stations. Municipalities and the central government are dealing with the question how many charging stations should be realised and where. If every household would have their own ramp, it wouldn't be much of a problem. The problem arises when we are talking about apartment- or office buildings with shared parking places. For some, not having their own charging spot will therefore be a reason not to buy an electric car.

However, charging stations can also be used in a smart way. 'Smart charging' for example enables us to charge more electric cars at the same time because the electricity is divided more efficiently over the network. Next to that, electric cars can form a solution for the problem that sustainable energy sources, such as wind energy and energy from solar panels, bring to our electricity network. The problem is that these kind of sources fluctuate more, resulting in moments of high and moments of low energy supply. Electric cars could form a buffer for these moments, taking more energy when there is too much, and taking less when there isn't enough. So, electric cars could be beneficial in many ways, but these benefits have to be used.

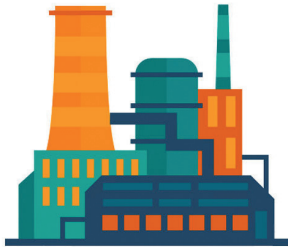
Tekst: Bas Hoekstra

ENERGY

Hydrogen

Nowadays, it's obvious that we have to be more conscious about our use of gas and current to keep our planet liveable. Multiple roofs of houses contain solar panels and more and more wind farms are realised. However, both these products are not made of materials that can be recycled and it's actually unclear what happens with these materials at the end of their lifespan.

&

INDUSTRY

Since a few years, it's being researched if hydrogen is suitable to replace gas. Forecasts show that hydrogen is going to play a big part as energy carrier. For example, since 2013 a trial has been carried out in Zeeuws-Vlaanderen to transport hydrogen through an existing gas pipeline and to use it as fuel. All kinds of administrative rules had to be overcome, for example about the re-use of gas pipes. In the end, this was successful and resulted in a scoop: chemical group Dow is supplying more than four kilotons of hydrogen to Yara, a company that produces various types of fertilizer. In order to be able to use the old (gas) pipelines as a hydrogen pipeline, only the connections to the grid have been adjusted at the provider, Dow, and the user, Yara. This successful test shows that our gas pipeline network is suitable for transporting hydrogen.

Keep an eye on the developments concerning hydrogen! This is the future!

Tekst: Sebastiaan Beekes

THE MEDIA

INFORMATION & COMMUNICATION

Face recognition

The latest news about face recognition is very shocking. All newspapers around the world are writing about it; you can now unlock someone's mobile phone with a photo of this person's face. This means that almost every person on earth can unlock your phone. Photos of someone's face are easy to find, you just search for the person on Facebook.

The consequence is that your privacy is almost over, if that isn't already. You kept the things you didn't want to have online on your mobile phone, but now they aren't safe anymore. Studies have shown that almost 40% of the smartphones are unlockable with a picture. Especially the smartphones from Huawei, Sony, Samsung and Nokia are unlockable with a picture.

In the future, face recognition is expected to be a standard procedure. A lot of companies are experimenting with this unlocking system. For example, using your face to buy tickets for a football game. No one knows if this is going to work, but for now the only safe thing to do is turn off face recognition and go back to the old-fashioned way; unlocking your smartphone with a code.

Tekst: Claire Wagener

Study abroad!

Munich

Servus!

No, not a "Gutentag" or a simple "Hello", but the Bayern way of saying goodbye to someone: Servus! And actually by this way of saying hello, by this one small simple word, you already can tell a lot about the differences compared to the rest of the country. A complete own culture with his own, sometimes somewhat strange habits of which the people who are living here are so proud. No, they prefer not to be compared to the north, because this is their part of Germany: the south. Welcome to Bayern. Welcome to the beautiful city of Munich.

We, five second-year CoSEM students, have chosen to fill our electives in the second year with an exchange period in the city of Munich. This has definitely been a very good choice. First of all, the academic year starts in Germany, unlike in the rest of Europe, only half of October. This ensures that you have the longest summer vacation you have ever had. Even children who go to primary school were jealous of our long summer. So, if you would like to do the bootcamp again because it was your favorite course during your first year of CoSEM, you can combine this with an exchange to Munich!

When we arrived here in October, the most amazing period during our exchange immediately awaited us. We heard all the good stories so we made sure that we were ready. Everyone on the streets dressed in lederhosen and dirndls, thousands of people from all over the world singing (read: screaming) many traditional songs and unprecedented amounts of beer. At the end of September, Munich is dedicated for three weeks to the largest beer festival in the world:

Oktoberfest. Or as they here call it, 'Wiesn'. Now we are ofcourse used to the way of drinking and partying as we do it in Delft, but this was from a whole different level. From young to old on Saturday morning at 08:00 in line to make sure you have a spot at a table in one of the many famous tents. The young children, and also people of any other age, were entertained by the fun fair: an area larger than you can see and with several roller coasters, bumper cars and other entertainment. We knew

at least that we were in the right place, this promised to be a beautiful half-year with a brilliant start.

While this festival was in full swing, the introduction time of the TU Munich also began. There were two

parallel programs, one was organized by the university and the other by ESN (similar to the one that is also in Delft). That of the university consisted mainly of many cultural activities, while ESN had put together a so-called "party animals" program. Subdivided into the "Red Rabbits", "Navy Narwhals", "White Wolves" and the "Green Gorillas" (and no, we didn't come up with these names ourselves...), it was time to meet hundreds of people from all over the world who were also on exchange in Munich. It turned out very quickly that this city was popular among international students. Especially many Scandinavians and French people find their way to this southern German city. The days during this introduction period consisted mainly of exploring the city, getting to know a lot of new people, eating typical south German meals and usually drink a beer around 10 a.m.. After these super fun two weeks, when the dust of the Oktoberfest had dropped again, it was time to start studying.

The TU Munich is a highly ranked university worldwide, so it promised a lot. As a student at TPM, we were required to obtain at least 60% of our ECTS at the School of Management, direct partner of TPM in Munich. The diversity of courses we could choose was very nice and very challenging. Since they are all semester courses, all our exams are in February. So when you have all been back from your exchange or Q2 has just finished, it just started for us. The nice thing about the courses

in Munich is that it is often given by people in the field. These teachers, often CEO's of large companies, know how to tell with a lot of passion about their expertise. When such a rich, smart man is also handsome, it isn't possible for Paulien to pay attention anymore. Keep denying... Some aspects did not quite meet our expectations. It is very normal, for example, that you do not have an internet connection for about an hour a day because too many students are using the network, and the solution of the often not working printers was all but just getting rid of them. In addition, in Munich almost everything must be paid with cash, you have to wait in line for hours to buy some tickets, public drinking is allowed, you have to pay deposit for every drink in clubs and bars and being Dutch is sometimes very useful to understand the German language.

After all, Munich is a great place for us to spend our exchange. In a metropolis that is more than twice the size of Amsterdam and where the first ski area can be reached by car within an hour, we have little to complain about. The coming period consists of studying hard for our exams to successfully finish this amazing half-year. Good luck to all of you with your exams in the second period and we will see you in a couple of weeks!

Paulien, Aart, Lars, Joep and Michael

HIGH PROFILE NATHAN MOSZKOWICZ

Nathan Moszkowicz is een jonge, enorm succesvolle ondernemer in Nederland. Op zijn negentiende is hij zijn eigen bedrijf NAMAM begonnen, waarmee hij de volledige begeleiding van een artiest op zich neemt. Inmiddels is hij 25 jaar en is zijn bedrijf ontzettend groot geworden. Met NAMAM vertegenwoordigt hij artiesten als Lil Kleine, Yung Felix en Manuel Broekman. In zijn interview met ons vertelt hij wat er eigenlijk allemaal bij komt kijken en hoe het is om de levens van zulke grote artiesten te begeleiden.

Wat houdt jouw werk nou eigenlijk precies in?

Dat is moeilijk te omschrijven, want eigenlijk is het letterlijk alles. Oftewel, alles wat te maken heeft met de artistieke en zakelijke begeleiding van een artiest. Ik werk met muzikanten, rappers, influencers, acteurs en presentatoren. Eigenlijk met allerlei soorten talenten, die allemaal groot zijn in de entertainment industrie. Wat het werk precies inhoudt; van agenda's bijhouden tot aan meetings hebben, van persoonlijke begeleiding tot aan deals sluiten, alle contracten en alle onderhandeling, meedenken over social media, meedenken over muziek bij muzikanten, meedenken over de keuzes van rollen bij acteurs. Eigenlijk alles, in de meest brede zin. Van creatief tot zakelijk.

Is het managen van artiesten iets wat je altijd al hebt willen doen? Hoe ben je hierop gekomen? Ben je bijvoorbeeld beïnvloed door dingen/mensen uit je omgeving?

Nee totaal niet, ik ben er echt ingerold. Ik zat in mijn laatste jaar van de middelbare school, het Barlaeus Gymnasium in Amsterdam, toen ik in contact kwam met een jonge acteur, Géza Weisz. Ik raakte bevriend met hem en hij heeft me eigenlijk de kans gegeven om in beginsel zijn werkzaamheden en begeleiding op me te nemen. Ik heb daarna eigenlijk nooit meer kunnen nadenken of ik iets anders had willen doen omdat het gewoon goed ging en ik het verder ging uitbreiden. Dus nee, ik ben niet echt beïnvloed door mensen/dingen uit mijn omgeving.

Wat ervaar jij als moeilijk/als een uitdaging in je werk?

Mijn grootste uitdaging is om ervoor te zorgen dat ik de artiest echt volledig kan ontlasten. Ik probeer eigenlijk alles uit handen te nemen wat als 'hoofdpijn'-dingen beschouwd worden door de artiest. Dat is moeilijk, maar wel nog mijn grootste uitdaging.

Vind je dat je werk je leven erg heeft veranderd? Zo ja, op welke manier?

Ja, dat denk ik wel. Ik ben 25 jaar en op mijn negentiende al begonnen, erg jong dus. Dat heeft me een heel groot netwerk opgeleverd en veel verantwoordelijkheden.

Ik ben daardoor wel snel volwassen geworden. Ook heb ik geen tijd gehad om bijvoorbeeld lange reizen te maken, zoals normale studenten vaak doen. Het heeft me dus zeker wel beïnvloed.

Waarom ben je gestopt met bedrijfskunde? En als het kon, zou je dan nu weer dezelfde keuze maken?

Dat is echt mijn persoonlijke mening. Een studie rechten of een studie geneeskunde, dat is heel specifiek. Je kan geen arts of advocaat worden als je daar niet voor hebt gestudeerd.

Ik ben echt een ondernemer, ik creëer dingen zelf en daar is in mijn optiek niet per se een studie voor nodig. Ik ben toen ook gestopt met bedrijfskunde omdat ik toen al vier artiesten had en het gewoon te druk werd. Ik heb toen de gok genomen. Ik vond het destijds heel eng maar ik heb nooit spijt gekregen. Ik heb toen ook zelf onder druk moeten presteren en dat heeft mij eigenlijk nog aandachtiger en meer gefocust gemaakt.

Wat wil je in de toekomst nog bereiken met NAMAM?

Wat ik wil bereiken met NAMAM is dat het het grootste managementbureau van de Benelux wordt, dus eerst Nederland veroveren en daarna België.

Nu je zo veel verschillende artiesten kent, zou je dan, als je mocht kiezen, liever een artiest zijn of manager?

Haha, nee, ik zou wel altijd de manager willen blijven, ik ben 'the man behind', ik hoef zelf niet in de spotlight te staan. Wel een goede vraag.

Het thema van deze Consul is nature versus nurture, hoe kijk jij daar tegen aan?

Dat is natuurlijk heel breed en verschillend voor elk onderwerp. Bij de een vind ik nature, bij de ander vind ik nurture en bij weer een ander vind ik het een combinatie. Maar als het in ieder geval gaat om werk, mijn beroep en ondernemen, vind ik dat het eigenlijk in het midden ligt. Ik zou mijn werk niet zo goed kunnen uitvoeren als ik het niet een beetje in mijn genen zou hebben om goed te kunnen onderhandelen, en als ik niet een beetje gevoel had voor wat ik doe. Daar tegenover staat dat ik ook heel veel heb moeten aanleren.

Heb je nog tips voor de lezers?

Ga vooral voor jezelf na of een studie echt bij jou past en onthoud dat er geen goede of foute keus is. Het doen van een studie kan heel goed zijn voor sommigen, maar hoeft dat niet voor iedereen te zijn. Een studie is in ieder geval niet mijn ding, ik heb ook nog eens ADD dus ik moest een zin misschien wel 15 keer opnieuw lezen. Bij een ander is een studie wel de uitkomst.

Tekst: Livia Nuijts

EEN SEMESTER IN SEOUL

Emma Insinger

Eind augustus ben ik voor mijn minor naar Zuid-Korea vertrokken om daar aan Seoul National University te studeren. Net zoals waarschijnlijk veel van jullie, wist ik van tevoren weinig van Zuid-Korea af. Mijn semester hier in Seoul heeft dan ook veel verrassende, leuke en bijzondere momenten opgeleverd.

Ik woon hier in een zogenaamde 'Goshiwon', een gebouw met allemaal kleine kamers van 6 m². Hierin staat een bed, bureau, kledingkast, ventilator, tv, douche, wastafel en soms ook nog een wc. In een Goshiwon wonen exchange studenten, maar ook volwassen Koreanen. Vanaf hier is het 30 minuten lopen naar de universiteit, maar meestal neem ik de gratis pendelbus die om de hoek vertrekt. Het grote voordeel vergeleken met wonen op de campus is dat ik dichterbij een metrohalte woon, waardoor je makkelijker naar verschillende plekken in de stad toe kunt.

Seoul is gigantisch groot. Het staat in de top 10 van grootste stedelijke agglomeraties ter wereld met bijna 25 miljoen inwoners. Seoul heeft heel veel verschillende wijken met ieder zo zijn eigen kenmerken en bezienswaardigheden en het heeft niet echt één centrum. De grootste clubs zijn in de internationale expat wijk Itaewon en in Gangnam, dat inmiddels wereldberoemd is dankzij Psy's nummer Gangnam Style. In de studentenwijken Hongdae en Sinchon staan de straten 's avonds vol met K-popzangers en dansers, met daaromheen eindeloos veel enthousiaste fans. Naast alle wijken vol moderne gebouwen met (te) veel verlichting zijn er ook traditionele wijken en meerdere koninklijke paleizen. Verder zijn er ook heel veel verschillende markten waar je lekker en goedkoop kunt eten. In het begin van het semester was het vaak boven de 25

graden en aten we soms in de avondzon op ons dakterras, maar daarna gingen we eigenlijk iedere dag uit eten.

Er zijn veel traditionele en populaire gerechten zoals Bibimbap, Kimbap en Korean BBQ. Uit eten kan al vanaf ongeveer 3 euro en de hoeveelheid restaurants en eettentjes is enorm. Op de campus heb je meerdere restaurants waar je al vanaf 0,75 euro een warme maaltijd kunt krijgen. De campus van SNU is gigantisch groot en ligt tussen de bergen, waar je naartoe kunt hiken. Het duurde even voordat ik de weg kon vinden naar de faculteiten waar ik les had. Het is hier namelijk een doolhof van gebouwen. Ik volg vijf vakken die vooral politiek en internationaal georiënteerd zijn. Sommige vakken volg ik vooral met exchange studenten, anderen met bijna alleen maar Koreanen. Het semester heeft veel vakantiedagen waardoor ik meerdere reizen door het land heb kunnen maken. De langste reis was die naar het zuidelijke eiland Jeju, en vervolgens weer terug naar Seoul via Mokpo, Gwangju en Jeonju. Daarnaast waren de hikes in het oostelijke National Park van Seoraksan in de herfst echt fantastisch mooi.

Korea heeft ontzettend veel te bieden. Het heeft een totaal andere cultuur dan Nederland, heel veel mooie natuur en bergen, lekker eten en heel veel verschillende steden die je makkelijk kunt bezoeken vanuit Seoul. Aan uitgaansmogelijkheden is er geen gebrek, van kleine 'chicken and beer' restaurants tot gigantische clubs of karaokebars die je op elke straathoek kunt vinden onder de naam 'Noraebang'. Kortom, ik kan je een semester in Seoul zeker aanraden als je naar het buitenland wil gaan voor je minor!

PROJECT MARCH

MARCH

DE SCHAKEL TUSSEN EEN HIGHTECH EXOSKELET EN MENSEN MET EEN DWARSLAESIE

Mijn naam is Nikki Gerritzen en ik maak dit jaar deel uit van het Dreamteam Project MARCH. Project MARCH is het non-profit studententeam van de TU Delft dat zich bezighoudt met het ontwikkelen van een exoskelet, een gemotoriseerd robotisch harnas, dat ingezet kan worden om mensen met een dwarslaesie weer op te laten staan en te laten lopen. Ons team bestaat momenteel uit 23 studenten van allerlei studiejaar, disciplines en studies, waaronder Industrieel Ontwerpen, Biomedical Engineering, Werktuigbouwkunde, Elektrotechniek, etc. We zetten ons een jaar lang vrijwillig in voor het ontwikkelen van een innovatief en veelzijdig exoskelet om hier meer over te leren en om een steentje bij te dragen aan de maatschappij. Dit doen wij niet alleen, want elk jaar werken wij nauw samen met onze piloot; de persoon met een dwarslaesie die het exoskelet bestuurt. De piloot geeft ons veel feedback op het MARCH-exoskelet: hij vertelt ons hoe hij zich voelt in het exoskelet, of het gemakkelijk is in gebruik en wat er nog verbeterd kan worden.

Elk jaar bouwt het nieuwe team van Project MARCH een nieuw exoskelet. Dit jaar is het vierde team van start gegaan met het ontwerpen en bouwen van het MARCH IV exoskelet. Op dit moment is de biomedische technologie omtrent exoskeletten dusdanig onderontwikkeld dat mensen met verlamde of slecht functionerende benen de rest van hun leven gebonden zijn aan een rolstoel. Project MARCH wil hier verandering in brengen!

De visie van Project MARCH is het teruggeven van volledige mobiliteit aan mensen die wegens ziekte of een ongeluk een verlamd onderlichaam hebben waardoor zij de rest van hun leven gebonden zijn aan een rolstoel en de ongemakken van dien. Simpele dagelijkse bezigheden zoals boodschappen doen, traplopen of naar de wc gaan worden vaak uitdagend of zelfs onmogelijk bevonden. Door het teruggeven van volledige bewegingsvrijheid ondervindt de beperkte niet alleen de praktische voordelen van autonomie

zoals zelf gaan en staan waar hij of zij maar wilt. Hij is ook in staat op ooghoogte met vrienden en familie te communiceren in plaats van dat er steeds maar op hem of haar 'neergekeken' wordt. Bovendien verbetert de gezondheid aanzienlijk. Zo neemt onder andere de kans op trombose af, worden botten sterker, gaat de darmwerking vooruit, verminderen doorligwonden, versterken de spieren en neemt de algehele conditie toe. Daarnaast neemt ook het afhankelijk zijn van zorgverleners en -verzekeraars af.

Het doel van ons team, MARCH IV, is het ontwikkelen en bouwen van een exoskelet voor mensen met een dwarslaesie dat de zes onderdelen van de Cyathlon kan volbrengen binnen tien minuten. De Cyathlon is een wedstrijd voor bionische para-atleten waar commerciële en academische teams strijden met een exoskelet om zo snel mogelijk de zes onderdelen van de wedstrijd, die ontworpen zijn als imitaties van alledaagse situaties, te trotseren. Door alle obstakels te volbrengen, wil Project MARCH bewijzen dat ons exoskelet goed werkt en het dagelijkse leven van mensen met een dwarslaesie kan verbeteren.

Binnen het team van MARCH IV, ben ik verantwoordelijk voor de Partnerships & Public Relations. Dit houdt in dat ik mij bezighoudt met alle sponsors en onze uitstraling naar buiten. Denk hierbij bijvoorbeeld aan sociale media, evenementen, nieuwsbrieven en het geven van presentaties. Of mijn TB-skills hier handig van pas komen? Zeker! Het gaat hier om een groot vraagstuk dat technologisch van aard is, maar niet kan worden opgelost met technologie alleen. Met een hoogwaardig technologisch exoskelet, is het exoskelet nog niet automatisch beschikbaar en toegankelijk voor mensen met een dwarslaesie. Hier komen veel verschillende belanghebbenden, regels en financiële afwegingen bij kijken. Door de schakel tussen een hightech exoskelet en mensen met een dwarslaesie te kunnen zijn, komen wij weer een stapje dichterbij ons einddoel.

AUTHORITARIAN REGIMES: AGAINST OUR NATURE?

If you ask someone to take in mind a country with an authoritarian regime, people mostly come up with North Korea. Everyone knows the images of dozens of marching soldiers and a crying public when the great leader dies. That everyone sees North Korea as the best example of an authoritarian state isn't weird at all.

Tekst: Bas Hoekstra

EXAMPLE

In the Netherlands as well as North Korea, there will always be dissidents: people who don't think like the rest. A bit of nature between the nurture, you can say.

According to the Democracy Index, a list of all countries in the world, graded by the degree of democracy, North Korea is the less democratic country of all, scoring a 1.02 on a 0 to 10 scale. Norway on the other hand, is the best scoring country, scoring a 9.87, while we can find the Netherlands on the tenth place with an 8.89. The countries that score an 8.0 or higher are considered 'fully democratic'. This title only comes to 20 countries, including South Korea for example. An example of a country that is not fully democratic is the United States, scoring only a 7.98.

Being 'fully democratic' means that these countries meet the following definition: 'fully democratic nations are nations where civil liberties and basic political freedoms are not only respected, but also reinforced by a political culture conducive to the thriving of democratic principles. These nations have a valid system of governmental checks and balances, independent judiciary whose decisions are enforced, governments that function adequately, and media that is diverse and independent. These nations have only limited problems in democratic functioning.'

On the other hand, the 52 lowest ranked countries are called authoritarian. This means that these are 'nations where political pluralism has vanished or is extremely limited. These nations are often absolute monarchies or dictatorships, may have some conventional institutions of democracy but with meager significance, infringements and abuses of civil liberties are commonplace, elections (if they take place) are not fair and free, the media is often state-owned or controlled by groups associated with the ruling regime, the judiciary is not independent, and they are characterised by the presence of omnipresent censorship and suppression of governmental criticism.'

52 countries with a totalitarian regime, while only 20 are fully democratic, did you expect that? I didn't. In our country we see a democratic government as the standard, and most people probably also consider it as the only good system. Are there then 52 countries on this planet with people who would disagree?

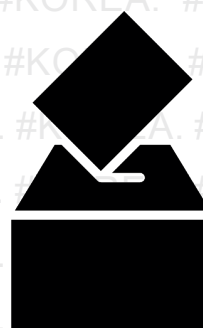

Some might say that it is in our nature to have a democratic government, because it is natural to say what you think. With this statement, we get to the subject of this Consul: 'nature vs nurture'. We just proposed that what you consider as the best governing mechanism, is determined by your nature. But is this the case? Don't we see democracy as good and a dictatorship as bad just because our parents, our teachers, our friends and the leaders of our country learn us that this is the case? If you were born in North Korea, would you think the opposite? You probably would, especially because in North Korea nurture plays an even bigger part. The nurture of the government towards its people is so widespread, they can totally influence how people think and act. I think it is fair to say that how we think about a way of governing is mostly a matter of nurture, rather than nature. If we consider this, is it still fair to say that democracy is good and dictatorship is bad? It definitely could shed a different light on this matter.

On the other hand, it is not all nurture. In the Netherlands as well as North Korea, there will always be dissidents: people who don't think like the rest. A bit of nature between the nurture, you can say. The only difference is that in a dictatorship a dissident will be suppressed by the government by putting him in jail or even killing him, because they want the nurture to rule over the nature, while in a democracy a dissident can let his nature speak freely. Furthermore, one might argue that in a democracy nature and nurture go together, while in a dictatorship nurture is the only thing that counts.

In a democracy, nature and nurture can to some extent be weighted up, creating a balance between the two sources of our thinking. In a dictatorship, this is much harder, because there is a state that makes sure that the nurture rules over the nature. This makes it impossible for an individual to let his nature speak and by doing so develop his or her own opinion. I think we should embrace the fact that in the Netherlands, and luckily in many other countries, we can make the balance between nature and nurture with respect to government, just as we do with regard to other subjects in everyday life.

My name is Robin Winters, and I'm the chairman of the current Faculty Student Council. I would like to give you an update about what we are currently working on as FSC.

As a second year CoSEM student, I'm currently searching and preparing for my master thesis. Since the start of the academic year, the rules for graduating have been changed and this will have impact on graduation. It will be an important point on our agenda to keep track of, so we will try to act as a link between the faculty and the students, by informing you well about all the changes and problems that may arise.

Another important point from the previous FSC we continued this year is the improvement of the image of the TPM faculty. Points on this agenda are the hallway re-design, visibility of the building from outside and the image of the bachelor program. We are working hard to implement signage on the outside (direction pulse) that shows the name of our faculty such that our faculty will be better visible. Next to the outside, also internal changes in the hallway are close, where new entrance elements will be decided on soon.

As we speak, the graduation portal and it's environment are under construction. We heard and experienced a lot of difficulties with the current environment, so in collaboration with O&S (Onderwijs en Studentenzaken) we decided to create a new environment. The new graduation portal will be better accessible, clear and up to date. If you have any suggestions, we are happy to hear from you.

Beside the work that is under construction, we also had some success already. More courses are recorded by Collegerama, foil has been put onto the glass instruction rooms on the first floor and we are very close to open up more rooms for studying and project work. Similar to Pulse, our instruction rooms are hopefully opened this year to create more space for all students.

I hope I gave you a small glimpse on what we are working on. We are always interested in your ideas, points of improvement or complaints about TPM. You can find us through one of the online channels or speak to one of our members.

Kinds regards,
Robin Winters
Chairman FSC

E-mail: FSR-TBM@tudelft.nl

Facebook: [FSR TBM](#)

Instagram: [@fsc_tpm](#)

FSC
TPM

MANAGEMENT EVENT 2019

Crisis, ben jij voorbereid?

Op 26 februari 2019 zal de vierde editie van het Management Event plaatsvinden op de TU Delft, met dit jaar als thema: "Crisis, ben jij voorbereid?". Het event, dat zich volledig focust op de toekomstige carrière van de Delftse student, biedt bezoekers de kans workshops te volgen bij interessante bedrijven en lezingen te volgen van boeiende sprekers.

Dit jaar staat het event in het teken van crisismanagement. Een crisis is een ernstige verstoring van de normale gang van zaken met mogelijk grote gevolgen. Ongewenste en onverwachte gebeurtenissen komen iedere dag voor. Vooral in het huidige tijdperk, waarin technologische ontwikkelingen en klimaatveranderingen tot dreigende situaties kunnen leiden, moeten bedrijven voorbereid zijn op een crisis en adequaat kunnen handelen. Hoe voorkomt een moderne organisatie een crisis en hoe wordt er effectief gehandeld door een bedrijf tijdens een crisis?

Bedrijven die zelf een crisissituatie op hun pad (kunnen) krijgen, zullen met maatregelen en beleid moeten komen om hier zo goed mogelijk mee om te gaan. Andere bedrijven, zoals uit de consultancy sector, bieden bedrijven de technieken en tools om een crisis te voorspellen, de grootte van de risico's in te schatten of de schade te beperken. Op deze vragen en problemen zullen de lezingen en workshops van het Management Event dit jaar ingaan. Denk hierbij aan vraagstukken als: "hoe kan men een crisis voorspellen aan de hand van verzamelde data?", of "welke preventieve en reactieve maatregelen moeten er genomen worden bij een crisis?".

Het event wordt georganiseerd door de BusinessCie, een commissie van Curius waarbij zes studenten van TB zich een paar maanden inzetten voor het plannen, organiseren en promoten van het Management Event. Het grootste deel van onze tijd wordt besteed aan het bedenken van een origineel thema dat goed aansluit op de TB'er, het zoeken naar interessante bedrijven die willen samenwerken, het vinden van dé perfecte locatie voor het evenement en het promoten ervan. Het Management Event is voor studenten de perfecte gelegenheid om zich te verdiepen in een actueel, technisch onderwerp dat een grote rol speelt bij vooruitstrevende bedrijven. Daarnaast is er tijdens de koffiepauzes, uitgebreide lunch en de afsluitende borrel alle gelegenheid je netwerk uit te breiden, een leuke stage binnen te slepen of een onderwerp voor je afstudeerproject te vinden. Bovendien kan je tijdens de pauzes je CV laten checken en een gloednieuwe foto voor op je LinkedIn pagina laten maken!

Om je in te schrijven voor dit fantastische evenement kun je op het hok van Curius of online en kaartje scoren voor maar €5! Dit is een kaartje voor de gehele dag inclusief lunch en koffie/thee tijdens de pauzes. Op de Facebookpagina van het Management Event zullen ook enkele verrassende winacties verschijnen en worden de deelnemende bedrijven bekend gemaakt, dus houd deze in de gaten!

Management Event

TO LIKE OR NOT TO LIKE

Tekst: : Tessa van der Hulst en Livia Nuijts

Nog geen 10 jaar geleden werden kinderen blij van Lego, knutselpullen, kleurboeken, soldaatjes en buitenspelen. Tegenwoordig ligt de vloer in de woonkamer niet meer vol met speelgoed, maar zitten ze keurig op een rijtje op de bank met een tablet op schoot. Kinderen jonger dan tien jaar spelen dan misschien nog onschuldige games of kijken grappige filmpjes, maar de tieners van nu groeien niet meer op zonder dagelijkse aanwezigheid op allerlei social media platformen. Ze vergeten vooral niet elk uur hun telefoon te checken of er wel likes of berichtjes binnen zijn gekomen. De sociale druk bij jongeren om leuk gevonden te worden is nog nooit zo groot geweest als nu.

Jongeren tussen de 12 en 25 jaar besteden gemiddeld 7 uur en 42 minuten aan media. Twee uur en twaalf minuten hiervan wordt besteed aan het communiceren via social media, twee uur en vijftien minuten aan het kijken van tv en video's en de overige tijd wordt besteed aan het luisteren van muziek of het spelen van games. Vooral de generatie die zelf nog zonder internet is opgegroeid maakt zich hier zorgen om. Is deze enorme druk om leuk gevonden te worden wel gezond? En wat is de reden dat jongeren zich tegenwoordig bijna meer in de online wereld bevinden dan in de echte wereld?

De meest voor de hand liggende reden dat jongeren niet meer zonder hun smartphone of tablet kunnen, is omdat iedereen er een heeft en gebruik van maakt. Als je telefoon even niet is opgeladen, is de kans groot dat je net een belangrijke update van je vrienden mist. Deze FOMO (fear of missing out) speelt een grote rol in de levens van jongeren, maar waar komt dit vandaan?

Dankzij social media is het mogelijk om met vrienden over de hele wereld te communiceren. Aan de andere kant kan je dankzij diezelfde social media ook de hele dag door zien wat bijvoorbeeld de vrienden van je ex aan het doen zijn. Doordat je constant prikkels krijgt van dingen waar je bij had kunnen zijn, word je bang dat je activiteiten mist en denk je dat je zelf niet genoeg leuke dingen doet in je leven. De FOMO van jongeren wordt dus grotendeels gestimuleerd door social media, maar omdat bijna iedereen er last van heeft, kan het ook iets zijn wat van binnen komt. Misschien ligt FOMO dus wel in de 'nature' van de mens en komt het nu pas echt naar buiten, omdat we nu toegang hebben tot kennis over wat anderen de hele dag door doen.

Omdat FOMO makkelijk stress, eenzaamheid en depressie kan veroorzaken, is het belangrijk dat jongeren hiertegen beschermd worden. De vraag is alleen hoe dat gedaan kan worden als jongeren eigenlijk helemaal alleen en zonder toezicht van ouders in de online wereld zijn. Tieners groeien namelijk tegenwoordig heel anders op dan hun ouders vroeger deden. Het grootste verschil is dat een tiener zichzelf tegenwoordig veel meer kan vergelijken met andere leeftijdsgenoten door alle online platformen. Kinderen weten tegenwoordig beter hoe alles online werkt dan hun ouders, dus opvoeding op dit vlak wordt steeds lastiger. Ouders hebben geen zicht meer op wat hun kinderen online doen of met wie ze omgaan, het zit allemaal verscholen in dat kleine apparaatje. Hierdoor begrijpen ouders de keuzes van kinderen vaak ook steeds minder.

“Vroeger was je vader schoenmaker en werd jij dat ook. Nu kan je worden wat je wilt, welke keuze maak je dan?”.

Volgens documentairemaakster Sanne Kooiman (23) ervaren jongeren tegenwoordig vooral keuzestress en moeten ze altijd de perfecte keuze kunnen maken. Dit is voor sommige ouders lastig te begrijpen omdat zij hier niet mee te maken hebben gehad.

Omdat er vaak geen toezicht is van volwassenen, en kinderen zich online makkelijker anoniem kunnen maken, is online pesten ook een groeiend probleem. Er is zelfs een online platform dat ongeveer gemaakt is om op te pesten: ‘Say at me’. Dat is een site waar jongeren een account op kunnen aanmaken en dan kunnen andere mensen daar anoniem op reageren. De reacties daarop verschillen van lieve berichtjes tot enorm negatieve feedback, waar vaak ook veel gebruik wordt gemaakt van scheldwoorden. Dit soort sites zijn eigenlijk een soort extreme vorm van likes op Instagram en Facebook.

Het verschil met Instagram en Facebook is dat daarop niet (makkelijk) anoniem gereageerd kan worden, waardoor mensen wel twee keer nadenken voordat ze een negatieve reactie plaatsen. Voor volwassenen zijn sites als ‘Say at me’ een heel raar concept. Waarom zou je anderen anoniem feedback aan je laten geven? Dit wordt ook weer deels door de ‘nature’ van pubers veroorzaakt; het verlangen om bevestiging te krijgen van hun omgeving dat ze als ‘leuk’ beschouwd worden. Echter speelt de ‘nurture’ ook een grote rol; iedereen van die leeftijd doet het, dus het wordt als normaal gezien.

Ook op school of op de universiteit heeft de toenemende aanwezigheid van social media niet altijd een positieve invloed op jongeren. Nog even snel Snapchat checken of een fotootje op Facebook plaatsen. De stroom aan korte berichten van alle platformen vraagt voortdurend aandacht. Je wordt steeds verleid om even te kijken of er weer een berichtje is, met onverwachte beloningen. Daardoor kom je tijdens het leren minder toe aan een taak die diepe concentratie vereist. Op de deur van het Collège Jean-Vigo in Épinay-sur-Seine, ten noorden van Parijs, hangt een affiche met: ‘Telephone portable interdit dans tout le collège.’ De leerlingen leveren hun telefoons bij binnenkomst van de school in. Niet alleen bevordert dit de concentratie tijdens de lessen, ook op het schoolplein wordt er weer gerend, gevoetbald en gebasketbald. Dat is toch net een wat plezieriger beeld dan tientallen kinderen starend naar hun schermpjes op de bankjes van het schoolplein.

Dit nieuwe opgroeien met telefoons, tablets en vooral alle social media brengt dus veel negatieve invloeden op gedrag van jongeren met zich mee. Brengt het dan geen voordelen met zich mee? Jawel, die zijn er natuurlijk ook. Social media kunnen mensen ook op positieve manieren dichter bij elkaar brengen. Het is een gemakkelijk instrument voor scholieren en studenten om beter te kunnen samenwerken en in aanraking te komen met tal van onderwerpen en opvattingen. Ook kunnen jongeren meer geattendeerd worden op nieuwsberichten, die bijvoorbeeld in hun timeline voorbijkomen. Tot slot kunnen jongeren beter contact behouden met vrienden die ver weg wonen of die ze niet meer vaak kunnen zien. Als we dus kunnen zorgen dat jongeren er op een enigszins gematigde manier mee kunnen opgroeien en het niet alléén maar gaat over liken en geliked worden, is deze nieuwe levensstijl voor de jeugd misschien toch wel ‘to like’.

AFSTUDEERDER AAN HET WOORD MENNO BRUMMER

Tekst: Claire Wagener

In deze serie van 'Afstudeerder aan het woord' praten wij met Menno Brummer. Hij is sinds november afgestudeerd en is op het moment werkzaam bij Aegon. Aegon is een onderneming die wereldwijd levensverzekeringen, pensioenen en vermogensbeheerproducten aanbiedt. Hij is hier begonnen als IT-trainee, en hij volgt een traineeship van twee jaar. Hij is hier bezig met allerlei verschillende projecten.

Menno, zou jij jezelf eerst even kunnen voorstellen?

Ik ben Menno Brummer en kom oorspronkelijk uit Hilversum, waar ik het vwo heb afgerond. In 2011 ben ik begonnen met Technische Bestuurskunde in Delft. Ik heb toen gekozen voor het domein B&R, dat helaas nu uit de studie is gehaald. Naast alleen studeren in Delft, heb ik ook twee jaar de Ringvaart geroeid en ben ik in mijn eerste jaar lid geworden bij DSC. Bij Curius zelf heb ik in mijn eerste jaar de WOEJ gedaan, in mijn derde jaar Interactie en in mijn vierde jaar heb ik mijn minor, international entrepreneurship and development, gedaan. Hiermee ben ik naar Tanzania gegaan. Het jaar daarna heb ik in het bestuur van Curius gezeten.

Mijn master heb ik het jaar daarop gedaan, die toentertijd SEPAM heette, maar nu bekend staat als Complex Systems Engineering and Management (CoSEM). Vervolgens heb ik voor het IT-track gekozen en ben ik daarmee een halfjaar naar Zuid-Korea geweest. Het laatste halfjaar van mijn studie heb ik mijn afstudeerstage bij EY gevolgd. In november ben ik afgestudeerd en sindsdien ben ik bij Aegon aan het werk gegaan.

Zou jij iets uitgebreider kunnen vertellen over jouw afstudeerstage?

Voordat je kan beginnen aan je afstudeerstage is er natuurlijk veel voorbereiding nodig. Ik ben al vroeg begonnen met zoeken naar een bedrijf waar ik mijn stage zou kunnen doen. Zo kwam ik uiteindelijk bij EY terecht.

In overleg met de docenten van de TU en mensen van EY kom je dan uiteindelijk op een onderwerp. Hier deed ik mee aan een strategy group speciaal gefocust op telecom, media en technologie. Deze strategy group deed onderzoek naar 5G-technologie, het vernieuwde 4G. Er werd hierbij vooral gekeken naar de waardeproposities voor de eindgebruiker. Een waardepropositie is een soort concept wat uitlegt wat het product precies is, voor wie het is, wat de prijs is, etc. Een overzicht van de waarde van een product dus.

Wij hadden een soort model gemaakt dat waardeproposities 'uitspuugt'. We zijn uitgekomen op twee conclusies; een theoretische conclusie en een praktische uitkomst. De theoretische conclusie houdt in dat we nu weten dat je tot een betere waardepropositie kan komen als een waardepropositiemodel iteratief gemaakt wordt en als het doel van tevoren wordt aangescherpt. Het is beter om pas later op de eindgebruiker te focussen en eerst alle opties te overwegen en die te optimaliseren.

De praktische uitkomst was dat een model niet de beste manier is om een waardepropositie te maken voor 5G-technologie. Dit omdat 5G-technologie heel breed is. Een model geeft daarom wel inzicht, maar heeft zeker niet de maximale effectieve waarde omdat je hiermee niet het gehele probleem kan weergeven. Het is dus handiger om een procesontwerp te doen.

Wat doe jij op dit moment precies bij Aegon?

Ik volg op dit moment een twee jaar durende traineeship. Het doel van de traineeship is om te kijken hoe de business en de IT binnen Aegon samen sterker gemaakt kunnen worden. We hebben drie projecten, en op dit moment maken we een soort prototype voor een database, met een externe leverancier. Als dit werkt worden hier alle gegevens, documenten en contacten in opgeslagen. Dit wordt gedaan zodat alles makkelijk terug te vinden is.

De afdeling waarop ik werk heet BIS (Business Information Services). Deze afdeling zorgt er eigenlijk voor dat alle IT-systemen binnen Aegon draaiende zijn, en daarnaast ook nog eens een innovatief karakter hebben. Dit doen wij voor alle soorten systemen in het bedrijf. Ik doe dit samen met vier andere trainees. Hiernaast zijn er nog veel soorten andere trainees aan het werk bij Aegon, zoals managementtrainees. De collega's die ik bij Aegon heb vind ik erg leuk; er is enorm veel diversiteit en iedereen is erg vriendelijk. Er werken vooral mensen die allemaal iets heel specifiek weten, waardoor je met een vraag eigenlijk altijd wel bij iemand terecht kan.

Hoe heb jij jouw studententijd beleefd?

Mijn motto is eigenlijk; haal alles eruit wat erin zit. Ik was vanaf het begin af aan gemotiveerd om te studeren. In mijn eerste halfjaar van mijn studie ging alles nog niet zo soepel, omdat er natuurlijk zoveel afleidingen waren; uit huis gaan, lid worden bij een studentenvereniging en ga zo maar door. Het BSA was toen nog maar 30 punten, dus daarvoor heb ik mijn eerste jaar wel goed afgesloten. Ik streefde naar ongeveer 40 punten per jaar, en dat is uiteindelijk ook goed gelukt. Ik ben natuurlijk ook twee keer een halfjaar naar het buitenland geweest gedurende mijn studie, en vond dit zeker de moeite waard. Ik zou zeker iedereen aanraden om tijdens je master het laatste halfjaar naar het buitenland te gaan, want als je dan terugkomt hoef je geen vakken meer te doen en kan je meteen beginnen met afstuderen, dat gaf mij wel een fijn gevoel.

Tussen mijn bachelor en master heb ik een bestuursjaar gedaan, wat voor mij eigenlijk precies op het goede moment kwam. Ik heb in dit bestuur de functie commissaris externe betrekkingen vervuld, waarbij ik dus veel in contact ben geweest met bedrijven. Ik ben ook erg blij dat ik naast het studeren andere activiteiten had in Delft, zoals de Ringvaart. Hierdoor had ik veel verschillende vriendengroepen, waar ik nu steeds veel aan heb.

Hoe zie jij de toekomst voor je? Wil je na deze twee jaar ook bij Aegon blijven, of heb je hele andere dingen in gedachte?

Ik ben na mijn afstudeerproject weggegaan bij EY omdat ik op zoek was naar meer detail, ik wilde specifieker in het bedrijfsleven zitten. Wat ik het leuk vind aan Aegon, is dat ik hier echt dingen kan aanpakken, en de veranderingen

ook zichtbaar zijn. Je kan het zien alsof je 'zelf in de keuken staat' in plaats van alleen mee kijkt. Ik vind Aegon een heel leuk bedrijf, vooral omdat het enorm open en transparant is. Daarnaast vind ik het fijn dat er ook echt moeite en tijd in je wordt gestoken en je veel vrijheid krijgt. Ze organiseren zo nu en dan trainingdagen en persoonlijke gesprekken, zodat ze op de hoogte blijven van jouw leven.

De bedoeling is om na twee jaar uit te stromen naar een vaste positie. Dit wordt uiteraard in overleg gedaan en er wordt rekening gehouden met wat goed bij iemand past en waar iemand goed in is. Mijn idee is wel om hier te blijven voor zeker vier jaar, want ik heb het enorm naar mijn zin hier. Wie weet ga ik hierna wel terug naar consultancy. Ik heb juist eerst gekozen voor een traineeship omdat dat iets is wat je maar een keer kan doen. Consultancy kan altijd nog. Ik ben nu vooral ervaring en kennis aan het opdoen. Wie weet ga ik nog terug naar EY als ik genoeg kennis heb opgedaan.

Het thema van deze consul is nature vs. nurture, hoe kijk jij daar tegenaan? Wilde jij uit jezelf gaan studeren, of werd dat ook gestimuleerd door je omgeving?

Ik wilde wel zelf studeren, maar had nog geen idee wat ik later wilde doen. Ik ben toen een dag mee geweest met een soort studieadviseurs en heb op basis daarvan voor TB gekozen, waar ik achteraf enorm blij mee ben.

Ik geloof zelf heel veel in nurture. Ik ben zelf ook veel gestimuleerd om overal vol voor te gaan, en daarmee het hoogst haalbare te bereiken. Mijn ouders zeiden ook altijd; 'als jij je best maar doet, mag alles'. Dit is voor mij zeker goed uitgekapt, en ik zie dit zelf ook wel als een goed motto. Ik ben zelf best wel een gedreven persoon en ik denk dat dat ook wel door de aanpak van mijn ouders komt. Wel denk ik dat je open moet staan voor nieuwe dingen om profijt te hebben van het 'nurture' aspect.

Heb je nog adviezen voor mensen die nu studeren?

Het is belangrijk om te weten wat je wilt bereiken en hoe je daar naartoe gaat werken. Dit houdt in dat je een soort pad voor jezelf uitzet. Wat je goed moet bedenken is dat als je voor iets kiest, je voor iets anders niet kiest. Doordat ik heb gekozen voor TB, kies ik er eigenlijk voor om geen dokter te worden. Dit kan natuurlijk altijd nog, maar dan alleen via een enorme omweg. Mensen beseffen dit vaak niet, terwijl het wel belangrijk is om dit af en toe te bedenken. Je moet eigenlijk meer focussen op wat je niet wilt, in plaats van wat je wel wilt. Dit is denk ik de beste manier om je opties wat te beperken om zo een makkelijkere keuze te maken.

Wat ik ook al eerder heb gezegd is dat ik het belangrijk vind dat je open staat voor nieuwe dingen. Als TB toch niet helemaal jouw ding is, kan je ook zeker schakelen naar iets anders en dan stippel je weer een nieuw pad uit voor jezelf.

SKILLS

"What the hands say is often louder than words!"

Tekst: Vincent Engelhard

Our hands. The most important tool for everything, with more connections between the brain and the hand than between any other body parts. They are unique. Not only in what they can accomplish, but also in their communication.

Throughout history, a lot of expressions have been developed with the hands. Such as showing an open palm stands for truth and honesty, while a hidden palm stands for the opposite. We don't have to learn it, it's in our nature. This article will show you a few of the basics of body language with the hands, and how you read them. Being able to properly read those gestures is a very useful skill.

Remember the times when people used to have clubs and knives. Revealing your palms was a sign to say you're weaponless and trustworthy. Depending on the attitude of the hands, it's possible to see whether someone is telling the truth or not. If he or she exposes their palms to the other person, you can assume it's pure.

It's an unconscious gesture that gives you an intuitive feeling it's the truth. But what if the palms are hidden in a pocket, or in an arms-crossed position? Mostly it's a sign of lying or concealing something. Think of yourself in your younger years, if you had stolen a cookie and you were questioned by your parents. You probably have said something like 'it wasn't me', with your hands on your back so that the palms were unseen, a signal of uncertainty.

Knowing those gestures can help you in your daily life by indicating people's thoughts. For example, when a salesman tries to sell something to someone, he can detect the level of interest. When the potential buyer exposes their palms, he is excited to gain more information about it and will let the salesman talk, but if the hands remain in the pockets, you can assume that they are not interested or that they want to stop the conversation.

The next important gesture with the palms is giving directions or commands. It's called 'palm power', with two different positions. The 'palm-up position' and the 'palm-down

position'. If you want someone to talk or take over the conversation, you put your hand in front of you with your palm up.

It's an offer of giving up control to gain support and trust. The other person understands that you expect him to talk and that you're ready to listen. Contrariwise, if your palms are upside down, it's establishing authority and a superior attitude, a great way to prevent others from interrupting you while you speak, or showing that you're in control.

Think of a police officer who asks you to stop your car, waiving with his hand and his palm down, or even the Nazi salute, a symbol of power and dominance, performed with the palm down. But palm down isn't always negative. Think of couples walking hand in hand. The one with the palm facing backwards is mostly the dominant partner.

As you can see, there are a lot of gestures we use unconsciously. But if you realize this, it might be useful to help you in your daily life.

AT OSBORNE BEYOND BORDERS

GOVERNANCE SURROUNDING WATER USAGE ETHIOPIA

At AT Osborne, large-scale projects are our bread and butter. Examples include the railway station area in Utrecht, the Zuidas business district in Amsterdam and the Amsterdam North-South Metro Line. Our fields of work are Real Estate & Housing, Healthcare, Transport Infrastructure, Urban Development and Environment. We work for public clients, including ministries, provinces and municipalities, care organisations, educational institutions and housing corporations.

Together with experts from the Dutch Ministry of Infrastructure and the Environment, water boards and the Dutch Water Authorities, AT Osborne employees Leen Oosterom and Roel Sillevius Smitt are engaged in helping Ethiopian authorities and water users create agreements concerning water governance and water distribution in the Awash River Basin.

Awash river

Author: Leen Oosterom en Roel Sillevius Smitt

Project Manager Leen Oosterom on his motivation

Ask questions and earn trust

Leen Oosterom received a phone call from the Dutch Water Authorities, the international arm of the Dutch Union of Water Boards, asking whether he, given his expertise and experience, would be interested in working on a project in Ethiopia. There wasn't much of a budget, as it was 'for and by authorities'. Leen was interested, but would his employer AT Osborne agree? He raised the issue and immediately received an enthusiastic response: "It's closely linked to our core activities and we'll also be making the world a better place." The project is currently in full swing, with Leen at the helm.

Map of the Awash river region

The Awash River in Ethiopia – a waterway originating in the highlands and measuring 1,200 kilometres in length – passes through the Awash National Park to discharge into Lake Abbe. It is a beautiful area, a part of which has been designated a UNESCO World Heritage Site. Yet it is also a source of tension: "If too much water is used upstream in dry spells, there's not enough downstream", explains Leen. "That's why it's important that the federal government, the Awash River Basin Authority and the regional authorities concerned make good practical arrangements about managing and distributing scarce water."

Tension on all sides

When Leen came on board, the starting point was simply getting all parties around the table and drawing up an agreement. "In my opinion, that was a little too linear. Ethiopia has a different culture, and relationships are completely polarised. The regional authorities there have a high degree of autonomy, so whenever you talk about the scarce water resources you quickly get asked, who's concern and responsibility is it? Each authority has something to say, and there's also an ethnic component at play in all of this, which further stirs the feeling of dishonest distribution and mistrust. That's the environment we operate in."

Following several paths

The Dutch contribution to the project team consisted of Leen, AT Osborne colleague Roel Sillevius Smitt and colleagues from the Union of Water Boards and Rijkswaterstaat. The Ethiopian part of the team was made up of local experts. Taking a bit of a chance and without being formally invited, Leen left for Ethiopia to see how the parties on site could get started. "It was about exploration, asking questions, listening well and earning trust. I then threw in some ideas for the existing structures. Follow several paths, and see what works."

One idea came about when he heard that the local experts were heading into the field to chart bottlenecks. "I suggested that people from all the authorities involved go on the trip. But something like that doesn't happen overnight; you need to give them a gentle push in the right direction. I did that by saying, we'll come back on such and such a date, will that work for you? By working in this way, you create momentum. We went back in August, and all parties were present. They then spent four days in the field together."

Involved in discussions for the first time

Leen also went on the field trip, and saw great things happening. "We were at a sugar plantation. I saw people from the regional authorities, who usually just moaned about the federal government, relax and work with them. They told me that this was the first time they had actually had a discussion with them. I thought it was fantastic that we had been able to create such an environment." Leen believes the importance of this cannot be underestimated. "Dutch people have learnt to work together over the centuries, as it has been essential for us to join forces and protect ourselves against water. Now we are taking these skills to a part of the world where people quickly turn to violence as a deep-rooted answer to conflicts. When you can talk to each other and can seek solutions together, everyone wins. You can never be sure, but there's a big chance that we can prevent new conflicts with the steps we're taking. If the Ethiopians succeed in agreeing on water, they'll also be able to come to agreements on other difficult issues later on."

More beautiful and better

There are other reasons, too, for Leen to enjoy the Awash project. "The pieces of the puzzle are falling into place. I love working with other cultures and long-term, content-rich and edgy tasks within a complex environment. I also enjoy using my skills to make something more beautiful and better. All of those come together here. It also fits in perfectly with what AT Osborne does. We are running this project for a symbolic fee, but at the same time it's also an interesting international study. In the Netherlands, we contribute to improving our environment, but what do we need to be able to do the same in other countries, too?"

BACKGROUND

Governance surrounding water distribution from the Awash

The 1,200-kilometre-long Awash is hugely important for the production capacity of commercial plantations as well as citizens in the region. The pressure on the river is enormous, yet the governance is inadequate. The authorities and water users hardly talk to each other, let alone trust each other. As a result, (large-scale) conflicts are always around the corner, which creates a risk for the economic and societal stability in the region. The Dutch team, including Leen and Roel, are helping the local project team to set up and achieve collaboration between the authorities and users. This process started this year.

August saw the second mission to Ethiopia. This revolved around bringing stakeholders together, a joint study of the area around the Awash and a listing of the problems involved in using water from the Awash. Several meetings with the local project team and stakeholders were on the agenda for the weekend of 11 and 12 August. That in itself was progress, as representatives from the regional water bureaus and federal water authorities and the project team came together for the very first time to discuss the possibility of cooperation in solving issues around use of the river. The Minister of Water, Irrigation and Electricity joined the meeting to give the project his full support. What's more, Leen gave the group a presentation on best practices for water agreements. All in all, a good start to the week!

Visiting locations

During the week, Leen and Roel went on the road with the same group, visiting various plantations and locations along the river together with representatives of the river users. In addition to the stakeholders and the Dutch team getting to know each other on both a personal and professional level, everyone learned about (other) water users' and authorities' interests and issues. On the Thursday, the Dutch team gave the whole group a training session on the Mutual Gains Approach. Friday saw the week end with a joint wrap-up session.

Joint discussions

It sounds rather straightforward, but the activities carried out during the mission were unprecedented for the participants – the parties had never been involved in discussions in this way. However, you have to start somewhere, and the challenge remains how to expand on this. The parties largely continue to look for the solution from a technocratic (if the numbers add up) or legal (if all legislation and mandates are in order) perspective: only then do they believe they will be able to work together well.

The future: more efficient and honest distribution

In the coming months, Leen and Roel and the rest of their team will continue to coach the local project team on the collaboration process. The aim is to give the stakeholders the tools to make arrangements so that they can arrive at a more efficient and honest distribution of water. The second mission is certainly putting them on the right path to working together!

ABOUT AT Osborne

AT Osborne investing in talent

We invest in our people. Especially in young talent. Starters are supported to combine work, education and research in our Young Osborne Program. They experience personal development in a short period of time and are provided the opportunity to explore their own fields of interest. And all that in a challenging and varied work environment. AT Osborne is always looking for people who like a challenge. People with ambition, own initiatives and creativity. Are you looking for a job in which you can contribute to socially relevant projects based on your knowledge and experience? Do you strive well in an environment that provides you the freedom and responsibility to pave your own way? Then we would like to meet you.

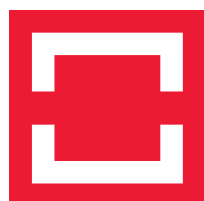
For more information, see:
<https://www.atosborne.com/career/>
 or contact puck.kole@atosborne.nl

Project team visiting plantations and locations along the Awash river

Group picture of the project team

AT OSBORNE

